

ἐντὸς αὐτῆς μέγαν θόρυβον καὶ παραχῇν, ἥ ἔνθα οὕτως εἶπω, ἀληθῆ τῶν ἐντοσθίων τρικυμίων. Ταῦτα πάντα διήρκεσαν 15 περίπου λεπτά τῆς ὥρας, εἴτα ὁ θόρυβος ἐπαύσεν, ὁ ὄγκος ἡρανίσθη, καὶ ἡ κοιλία κατέστη ὁμαλὴ καὶ εὐήγος διαρκούντων τῶν γαστρικῶν τούτων σπασμῶν, ἡ φυσιογνωμία τῆς ἀσθενοῦς ἦτο ἡσυχος καὶ οὐδεμίαν ὑπέφερεν ἀλλοίωσιν. Ἡ πάσχουσα ὠμίλει καὶ ἐγέλα, εἶχεν ἐλευθέραν τὴν ἀναπνοήν, καὶ μετὰ τὴν κρίσιν οὐδὲ ὅπως ἠτάνθη ἄτοναν ἢ χαύνωσιν.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην μου τὸ ἐξῆς οὐχ ἥττον σπάνιον καὶ ἀξιοπεριεργὸν φαινόμενον, ὃ πρὸ πολλῶν ἐτῶν παρετήρηται. Γυνὴ τις ἐξ Ἰου 20 ὡς ἐγγιστα ἐτῶν ἐχούσα ἡλικίαν, νεόνυμφος καὶ καλῆς κράσεως, ἀλλὰ χλωροτική, ἐπάσχεν ὑπὸ ὑστερικῶν σπασμῶν τοῦ ὀμφαλοῦ, οἵτινες τῇ ἤρχοντο ἐπανειλημένως καθ' ἑκάστην, ἀλλ' εἰς ἀπροσδιόριστους ὥρας τῆς ἡμέρας. Πρὶν ὅμως φανῶσιν οἱ σπασμοὶ οὗτοι συνεστέλλοντο αἱ σιαγόνες αὐτῆς, καὶ οὕτως ἐμενε κλεισμένον τὸ στόμα, ὃ οὐδὲ ὅπως ἠδύνατο ν' ἀνοίξῃ πρὶν ἢ παύσωσιν οἱ σπασμοὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. Οὕτως δὲ περιεστρέφετο στροφηλὸν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς δεξιὰ, καὶ ἀπὸ τὰ ἄνω πρὸς τὰ κάτω, εἰς τρόπον ὥστε ἐπροχώρει πρὸς τὴν ῥάχιν ἀποτελῶν τριῶν περίπου παρισσιανῶν δακτύλων κωνικὴν κοιλότητα. Τότε ἔμενεν ἐπὶ τινι δευτέρᾳ λεπτῇ τῆς ὥρας εἰς ἡρεμίαν, εἴτα ἤρχιζεν ἀντίστροφον κίνησιν, προχωρῶν δηλονότι ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἢ ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, ἕως οὗ ἔφθανε ν' ἀποτελέσῃ κωνὸν ὑπερβαίνοντα ἐπὶ δύο περίπου παρισσιανούς δακτύλους τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γαστροῦ, ὅτε ἔμενε πάλιν ἐν ἡρεμίᾳ καὶ ἀκολούθως ἤρχιζε τὴν προτέραν κίνησιν καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα λεπτῇ τῆς ὥρας. Διαρκουσῶν δὲ τῶν σπασμωδικῶν τούτων κινήσεων ἡ πάσχουσα οὐδεμίαν ἀλγηδὸνα ἢ ἐνόηλσιν, πλὴν τῆς συστολῆς τῶν σιαγόνων, ἡσθάνετο. Ἡ γυνὴ αὕτη ὑποβλήθεισα τότε εἰς τακτικὴν θεραπείαν ἀπηλλάχθη τῶν σπασμῶν τούτων, ἀλλ' ὑποπεσούσης πρὸ δύο ὡς ἐγγιστα ἐτῶν εἰς τύπον ἐπανήλθον οἱ αὐτοὶ τοῦ ὀμφαλοῦ σπασμοί, οἵτινες ὅμως οὔτε καθ' ἑκάστην τελοῦνται ὡς πρότερον, οὔτε συνεχῶς.

Τὰς δύο ταύτας γυναῖκας δὲν ἤθελον τάχα ἐκλῆσαι εἰς πλεῖστα τῆς γῆς μέρη ὡς κατεχομένας ὑπὸ τοῦ δαίμονος, καὶ ἀντὶ νὰ ὑποβάλωσιν αὐτάς εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν δὲν ἤθελον τὰς καταδικάσαι ἀνηλεῶς εἰς περιορισμὸν ἐντὸς τινος μοιῆς, καὶ τὸ χεῖριστον πάντων εἰς νηστείας καὶ βασιάνους ἵνα ἀποδιώξωσιν ἐξ αὐτῶν τὰ δαιμόνια; . . . ἕως πότε τοιαῦται ἀπάνθρωποι δεισιδαιμονίαι θέλουν δεσπόζει εἰς τὰ ἀνθρώπινα πνεύματα; . . . Σήμερον ζῶμεν εἰς αἰῶνα φώτων, οἱ δὲ δαίμονες εἰσὶν οἱ κύριοι τοῦ σκοτοῦς ὅς μένουν λοιπὸν μετὰ τοὺς αἰῶνας τοῦ σκοτοῦς! . . .

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΝΑΛΟΓΙΩΝ

τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

—0—

Ὁ Κ. Σιλδερχμάνος ὑπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Παιδείᾳ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀναλογίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὅς ἐν συντόμῳ μεταφέρομεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν. α Καταγινόμενος, λέγει οὗτος, νὰ ἐφαρμόσω τὴν τοῦ γαλλικοῦ μέτρου μονάδα ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ἀναστήματος, ἠναγκάσθην κατ' ἀρχὰς νὰ ἐπασχοληθῶ περὶ τοῦ νόμου ὃν τηρεῖ ἡ φύσις εἰς τὰς ἀναλογίας τῶν διαφόρων ἀρθρώων τοῦ ἀνθρωπίνου ἐν γενεῇ σκελετοῦ. Πρὶν ἢ ἐθέσω τοὺς νόμους τούτους, ἔκρινα ἐπ' ἀναγκῆς νὰ σημειώσω τὰς ἀναλογίας ταύτας πρὸς γινώσκιν καὶ ὁδηγίαν τῶν καλλιτεχνῶν. Οὕτω τὸ ἀνάστημα 1 μ. 60. εἶναι τὰ μέγιστα ἀξιοσημεῖατον.

Ἀπασαί αἱ κατωτέρω σημειούμεναι ἀναλογίαι ἀναφέρονται εἰς ὄρθιον ἄνθρωπον, καὶ λογιζονται ἐκ τῆς ἐφ' ἧς κεῖται ἐπιφανείας καὶ κατὰ τὰς τοῦ γαλλικοῦ μέτρου ἀναλογίας, οἷον

	μετρ.
Ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς	1,60
Γέννησις τῆς κόμης	1,55
Κέντρον τῆς κόρης τῶν ὀφθαλμῶν	1,50
(Ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο κέντρων τῶν κορῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ.)	0,05
Βάσις τῆς ῥινός	1,45
(Πλάτος τῆς ῥινός κατὰ τοῦ ῥιθῶνα 0,025)	
Εἰσοδὸς τοῦ στόματος	1,4333
Γέννησις τοῦ πώγωνος	1,4166
Βάσις τοῦ πώγωνος	1,40
Κέντρον τῆς ἀρθρώσεως τοῦ λαιμοῦ κατὰ τοὺς ὤμους καὶ τὰς ἄκρας τῆς κλειδός	1,3333
(Διάστασις μεταξὺ τῶν δύο τούτων κέντρων	0,2666)
Θηλαὶ τῶν μαστῶν	1,20
(Διάστασις μεταξὺ τῶν δύο	0,21)
Κέντρον τοῦ ὀμφαλοῦ	1
Κέντρον τῆς ἀρθρώσεως τοῦ μηροῦ	0,8888
(Διάστασις μεταξὺ τῶν δύο κέντρων 0,1777)	
Κάτω ἄκρα τῆς ἐξοχῆς τῶν ὀστέων τῆς λεκάνης ἢ τῆς ἡβῆς	0,80
Κέντρον τῆς ἀρθρώσεως τοῦ γόνατος	0,4444
Κέντρον τῆς ἀρθρώσεως τῆς κνήμης μετὰ τοῦ ποδός	0,0444
Πέδα	0

Βραχίονες.

Μῆκος τοῦ βραχίονος συμπεριλαμβανομένης τῆς χειρός	0,666
Ἐκ τοῦ κέντρου τῆς κατὰ τὸν ὤμον ἀρθρώσεως τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ καρποῦ	0,2666
Μῆκος τῆς χειρός	0,1333

Υποδιαίρεσις τῆς χειρός.

Μετρίαι δάκτυλοι.

Ἐκ τοῦ κέντρου τῆς περιστροφῆς τοῦ καρ- ποῦ μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ μετακάρπου.	0,0666
Ἐκ τοῦ προηγουμένου μέχρι τῆς Α'. φά- λαγγος	0,0333
Ἐκ τῆς Α'. μέχρι τῆς Β'. φάλαγγος	0,0166
Ἐκ τῆς Β' φάλαγγος μέχρι τῆς γεννήτειας τῶν ὀνύχων	0,0083
Μῆκος τοῦ ὀνύχου	0,0088

Ποῦς.

Ορίζονταίως ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἀρθρώσεως τῆς κνήμης μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ ποδός.	0,1333
Ἔτι μέχρι τῆς ἄκρας τῆς πτέρνας	0,0444
Μῆκος τοῦ ποδός	0,1777

Αἱ προϋπάρχοντες αὗται ἀναλογίαι συμφωνοῦσι
καλλίστα μετὰ τὰ διάφορα ἔργα διακεκριμένων καλ-
λιτεχνῶν. Οὕτως ὁ ἄνθρωπος ὁ τὰς χεῖρας κρατῶν
ὀριζονταίως ἐκτεινομένης κατ' εὐθείαν γραμμὴν, φέ-
ρει τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἀνστήματος τοῦ μεταξὺ
τῶν ἄκρων τῶν δύο μετρίων αὐτοῦ δακτύλων.

Πράγματι ἕκαστος βραχίων ἔχει μῆκος ὅμ.	666
Ἀμρότεροι δὲ	1,333
Ἡ ἀπόστασις ἢ ἐμπεριεχόμενη μεταξὺ τῶν δύο κέντρων τῆς περιστροφῆς τῶν ὤμων	0,666
Τὸ δὲ ὅλικόν τοῦ ἀναστήματος	1,666

Κατὰ τὰ αὐτὰ τῶν καλλιτεχνῶν ἔργα εἰσάγεται
ὅτι ἄνθρωπος κείμενος κατὰ γῆς καὶ ἔχων τὰς χεῖρας
ἐκτεινομένας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἐφάπτεται διὰ
τῆς ἄκρας τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν του περίμετρον κύ-
κλου ἔχοντος κέντρον τὸν ὀμφαλὸν τοῦ αὐτοῦ ἄν-
θρώπου.

Πράγματι ἐκ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ κέν- τρου τῆς περιστροφῆς τῶν ὤμων ὑπάρχει διάστασις	1,333
Ἐὰν προστεθῇ τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος ἥτοι,	0,666

τέλομεν ἔχει ὅλικόν 2

ὥς ἡ διάμετρος τοῦ κύκλου οὗ τὸ ἥμισυ ἦτοι ἡ
ἀκτίς 1, τοῦτέστι τὸ ὕψος τοῦ ὀμφαλοῦ ἐκ τοῦ
ἐδάφους.

I. ΔΕ·ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΔΙΚΑΙ ΚΥΝΩΝ.

—ο—

Ὅτε ὁ Ῥακίνας ἐδημοσίευσεν τὴν κωμωδίαν αὐτοῦ
τῇ ἐπικαλουμένῃ Οἱ Διὰ Δικαιοί, ἐβιώρησεν ἀναγ-
καζόν να προτάξῃ ταῦτα· ἀποδοῦμαι μὴ ἄνδρες ὅπως-
οὖν ἐμδριβεῖς θεωρήσωσιν ἀπλὴν ἀπεισιότητα τὴν δι-
κην τοῦ κυνὸς καὶ τὰς παραδοξολογίας τοῦ δικα-
στοῦ. Ἀλλὰ μὴ λησμονήσωσιν ὅτι μεταφράζω τὸν

Ἀριστοφάνην, καὶ ὅτι τὸ ἀκροατήριόν του δὲν συν-
έκειτο ἐξ ἀνθρώπων ἀφιλοκάλων. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐ-
γνώριζον, νομίζω, κάλλιον ἢ κίων τὸ ἀττικὸν ἄλως,
καὶ ἦσαν βέβαιοι ὅτε ἐγέλων, ὅτι δὲν ἐγέλων διὰ
μωρίαν κ. Τὸ καὶ ἡλῆς ὅμως, ὑπεθέτομεν πάντοτε
ὅτι Οἱ Διὰ Δικαιοί, ὅτι ὁ ἀνδρὶνος δικάζων ἐπὶ
τοῦ παραθύρου τοῦ ἀνωγαίου ἢ ἀπὸ τοῦ φεγγίτου
τοῦ κατωγαίου, ὅτι ἡ ἐμφάνεισι τῶν κυνῶν ἐρ-
χομένων να κλαύτωσιν, ὅτι ἐκ λόγῳ ὅλη ἐκείνη ἡ
κωμῶδια ἢ προσβάλλουσα τοὺς δικαστικούς τύπους,
ἦταν ἀπλὴ πνεύματος ἐπίδειξις καὶ ὑπερβολή. Ἀλλ'
ἂν ἦτο δυνατόν να παρασταθῇ ὁ Ῥακίνας εἰς τινὰς
δικὰς γενομένας ἐσχάτως ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων ἐν
Ἀγγλίᾳ, ἤθελον βεβαίως καταπταλαῖ οἱ φόβοι του,
αὐτὸς δὲ δὲν ἤθελε πλέον διστάσει να ἀναδιδῶσθαι ὁ-
λόκληρον τὸν Ἀριστοφάνην εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς σκηνήν.

Παρακαλοῦμεν τὸν ἀναγνώστην να πιστεύῃ ὅτι
ἡ διήγησις τὴν ὁποῖον θέλει μετὰ μικρὴν ἀκού-
σει, δὲν περιέχει τὴν ἐλαχίστην ὑπερβολὴν οὔτε τὴν
ἐλαχίστην προσβλήην.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μεγάλων δικαστηρίων τῆς Ἀγ-
γλίας, συνειθίζουσι να περιέρχωνται κατ' ἔτος εἰς
τὰς ἐπαρχίας διὰ να συνεδριάξωσιν ἐν αὐταῖς μετὰ
τῶν ὀρκωτῶν. Τὸ κακούργοδικεῖον τῆς Οὐαριού-
κίας προεδρεύετο ἐφέτος ὑπὸ τοῦ λόρδου Κάμβελ,
ἐκ τῶν σοφωτέρων νομοδιδασκάλων τῆς Μεγάλης
Βρεττανίας, ἀρχαίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἰρλανδικῶν
ὑποθέσεων, μέλους τῆς Ἀνω Βουλῆς καὶ τοῦ Ἀρείου
Πάγου, καὶ προέδρου τοῦ πρώτου δικαστηρίου τοῦ
βασιλείου, τοῦ ἐπικαλουμένου Banc of the Queen.
Ὡς προεδρεύων λοιπὸν τοὺς ὀρκωτοὺς ὁ λόρδος Κάμ-
βελ ἐμελλε να δικάῃ τὴν ἀγωγὴν κηπουροῦ διχ-
θέντος τὴν κνήμην ὑπὸ δύο κυνῶν. Οἱ δύο οὗτοι
ἐγκαλούμενοι ἀνῆλθον εἰς σεβασμῖον κληρικόν, μὴ
συγκατατεθέντα ν' ἀποζημιώσῃ δεόντως τὸν πα-
θόντα. Καὶ ἐντεῦθεν ἡ δίκη.

Οἱ ἐγκαλούμενοι ὀνομάζονται, ὁ μὲν Πιπέρι,
ὁ δὲ Μουστάρδα. Οἱ ἀναγνόντες τὸν Γουί-
Μάνεριγκ τοῦ Οὐάλτερ Σκὸτ ἐνθυμοῦνται ἴσως
ὅτι οὕτως ἐμαλοῦντο δύο σκύλοι τοῦ Λανδί Διν-
μόν. Ὁ δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος, Βίττλεστον τὸ
ὄνομα, ἐθέτει ὅτι ἐνῶ ὁ πελάτης αὐτοῦ διέδοινεν
ἡσύχως διὰ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, τὸ Πιπέρι καὶ
ἡ Μουστάρδα, οἵτινες παρηκολούθουν τὴν σύ-
ζυγον τοῦ κληρικοῦ, ἐπέπεσαν κατὰ τῶν ποδῶν του
χωρὶς αὐτὸς να τοὺς πειράξῃ, καὶ τὸν ἔδακον.

Συμπεραίνει δὲ ὁ δικηγόρος λέγων ὅτι οἱ δύο
οὗτοι σκύλοι ἐλλήθησαν να ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ
δικαστηρίου.

— Λόρδος Κάμβελ. Ἄς ἐμφανισθῶσι τὸ
Πιπέρι καὶ ἡ Μουστάρδα.

Καὶ αὐέσως τὰ δύο κυνάρια ἐτέβησαν ἐπὶ τρι-
πέζης· εἶναι δὲ ὥραϊα, καὶ κατάγονται ἐκ φυλῆς
σκωτικῆς.

Ὁ ἐγκαλὼν ἦτοι ὁ δηγθεῖς, ἔρχεται να διηγηθῇ
τὴν ὑπόθεσιν. Λέγει λοιπὸν ὅτι τοῦ ἐδάγκασαν οἱ
σκύλοι τὸν ἀστράγαλον, καὶ ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ
ιερέως εἶπε μὲν πρὸς αὐτὸν ὅτι λυπεῖται διὰ τοῦτο,